

nærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om mærkning af tobaksvarer samt opfyldelsen af direktiv om det maksimale tilladte tjæreindhold i cigaretter, der forventes vedtaget i nær fremtid ved at give sundhedsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler på disse områder.

I mærkningsdirektivet er der givet nøje forskrifter for, hvorledes mærkningen af tobaksvarer skal ske. Således skal alle tobaksvarepakninger forsynes med en generel advarsel om, at produktet er sundhedsskadeligt. Herudover skal der på cigaretpakker være en specifik advarsel påskrift, som skal veksle efter nærmere fastsatte regler. Endvidere skal indholdet af tjære og nikotin anføres på cigaretpakkerne.

Direktivet skal træde i kraft inden 31. december 1991, dog med en overgangsbestemmelse, således at cigaretter, der er fremstillet inden den 31. december 1991 stadig vil kunne markedsføres indtil den 31. december 1992 selv om de ikke er i overensstemmelse med direktivet, ligesom øvrige tobaksvarer fremstillet inden 31. december 1991, vil kunne markedsføres indtil den 31. december 1993 selvom de ikke er i overensstemmelse med direktivet.

Direktivforslaget om maksimalt tilladt tjæreindhold i cigaretter fastsætter grænseværdier gennemført efter nærmere fastsatte tidspunkter.

Til § 2

Der findes i dag kun få lovregler på tobaksområdet.

Sundhedsministeren vil i tæt samarbejde med Forbrugerrådet, Statens Tekniske Prøvenævn, Tobaksindustrien og Sundhedsstyrelsen tilrettelægge et tilsyns- og kontrolsystem i det omfang, man ved udstedelsen af bestemmelser i medfør af loven finder behov herfor.

For at sikre bestemmelseernes oveholdelse, er det vigtigt at sundhedsmyndighederne kan få adgang til alle relevante oplysninger, ligesom det kan være nødvendigt at underkaste udvalgte vareprøver en nærmere kontrol, f.eks. i form af laboratorieanalyser. Ministeren kan fastsætte regler om, at udgifterne til denne kontrol afholdes af producenten eller importøren.

For at sikre en hurtig og effektiv efterlevelse af reglerne får tilsynsmyndigheden mulighed for at udstede forbud/påbud.

Til § 3

Bestemmelsen giver sundhedsministeren bemyndigelse til at lade en institution under Sundhedsmini-

steriet udøve ministerens beføjelser efter loven. I den forbindelse vil Sundhedsministeren som nævnt i bemærkningerne til § 2 samarbejde med relevante myndigheder om at tilrettelægge et tilsyns- og kontrolsystem i det omfang, dette findes påkrævet.

Ekspertisen til at varetage de nye opgaver vil blive fundet indenfor de allerede eksisterende sundhedsmyndigheder, evt. fremskaffet via efteruddannelse eller ved køb af konsulentbistand.

Sundhedsministeren vil med hjemmel i stk. 2 kunne fastsætte bestemmelser om, at afgørelser truffet af den i stk. 1 nævnte institution ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

I bestemmelserne om klageadgang vil sundhedsministeren dog kunne tillade, at afgørelser truffet af den pågældende institution vil kunne påklages til sundhedsministeren, såfremt der er tale om principielle spørgsmål eller en afgørelse af væsentlig betydning.

Til § 4

Det skønnes ikke at være påkrævet med strengere sanktionsmuligheder end bødestraf. Til gengæld må det forventes at eventuelle bøder vil komme til at stå i forhold til dels en eventuel økonomisk vinding ved ikke at efterkomme de omhandlede bestemmelser, men også være af en vis forebyggende karakter.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at de almindelige efterforskningsskridt i retsplejeloven, herunder bl.a. beslaglæggelse, naturligvis også vil kunne finde anvendelse, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Til § 5

I mærkningsdirektivet er det bestemt, at loven samt tilhørende administrative bestemmelser skal være vedtaget inden den 1. juli 1990, og sat i kraft inden den 31. december 1991. Da de administrative bestemmelser vedrørende mærkning således vil foreligge pr. 1. juli 1990, har de involverede parter i den mellemliggende periode tid til at indrette sig på de nye forhold. Der er endvidere i EF's mærkningsdirektiv indarbejdet en overgangsordning. Således vil cigaretter, der er fremstillet inden den 31. december 1991, stadig kunne markedsføres indtil den 31. december 1992, selvom de ikke er i overensstemmelse med direktivet, ligesom øvrige tobaksvarer, fremstillet inden den 31. december 1991, vil kunne markedsføres indtil den 31. december 1993, selvom de ikke er i overensstemmelse med direktivet.